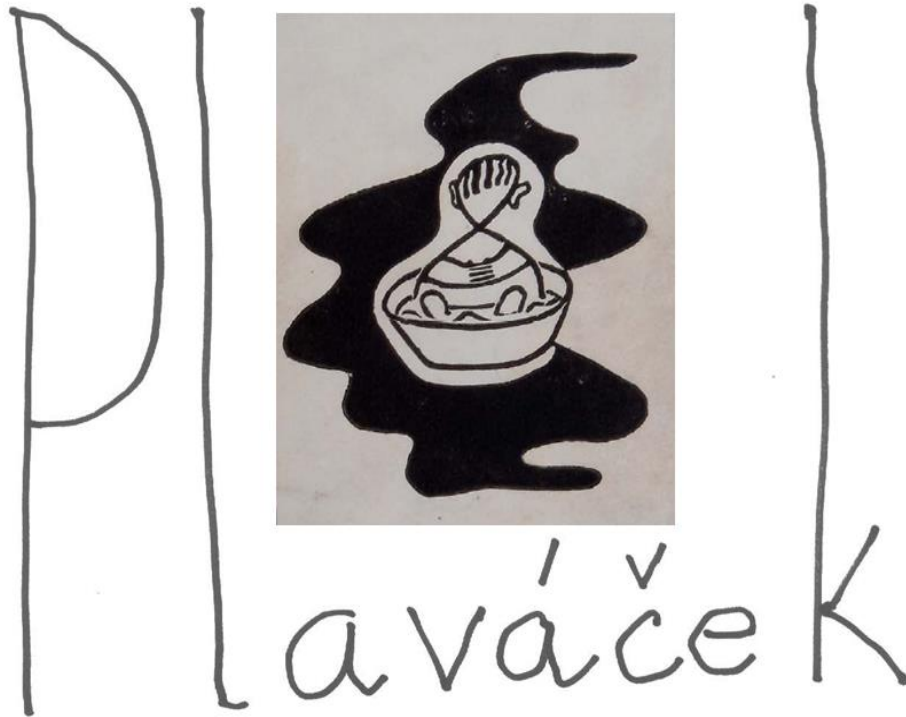

2020

e. 5

Paul Signac (1863 - 1935) San Maria della Salute

Pozvánky

Sejdeme se 3. června od 17:00 u **Selima** ve Středoklukách. Autobus 342 odjíždí ze stanice Nádraží Veleslavin v 16:25.

V neděli 31.5., v kostele Nejsvětějšího Salvatora na Starém Městě Pražském, poděkuje otec Tomáš Halík při mši svaté za **Jíru** (Jiřího Stránského) i za nás. Na mši zve **Mak** (Martin Stránský). V neděli se konají mše ve 14:00 a 20:00.

Zápis

Schůzka se v květnu nekonala kvůli koronaviru.

Omluvenky

Ahoj! Díky za pěkného Plaváčka, dodatečně se omluvám z minulé schůzky, zapomněl jsem na ni pro jiné... Snad se uvidíme v květnu nebo spíše červnu. Zdraví **Mahu**

Ahoj! Letos nejsem a do září nebudu v Dobřichovicích. Jsem s všema vnoučaty v českém ráji mezi Kostí a Troskama. Do Prahy nepojedu, omlouvám se. Všechny pozdravuju. **Jakub**

Vtipy

Když zemřel Albert Einstein, přišel do nebe a potkal Boha. Povídá mu: „Pane Bože, celý život jsem se snažil pochopit a popsat vesmír a nikdy se mi to zcela nepodařilo. Mohl bys mi vysvětlit, jak vlastně funguje?“

„To je jednoduché“ povídá Bůh a začne na tabuli psát křídou složité vzorce. Einstein se na to dívá a pak povídá: „Ale vždyť tam máš spoustu chyb!“

Bůh se usměje a pak praví: „Já vím.“

Hekloš poslal další příspěvek k pandemii:

Jak si léčit Covid 19?

Otočit vzhůru nohama.....: Dostaneme 6 l piva s Céčkem.

Zub poslal řadu vtipů, z nichž vybíráme tyto:

Žena je schopná tři hodiny nakupovat tričko, které bude nosit 30 minut.

Muž nakoupí za 30 vteřin tričko, které bude nosit 3 roky.

V sobotu byl velký sraz mužů žijících pod pantoflem. Chtěl jsem se jim jít vysmát, ale žena mě nepustila.

Muž: Od zítřka změním svůj život!

Žena: A co. Lehneš si na televizi a čumět budeš na gauč?

A **Pulec** přispěl tímto vtipem:

Hádá se Američan, Rus a Čech,
kdo má větší ozvěnu.

Američan říká:

"To já, když vlezu k nám do
Grand kaňonu a zařvu helou, tak
ještě půl hodiny slyším helou
helou."

Rus mávne rukou a říká:

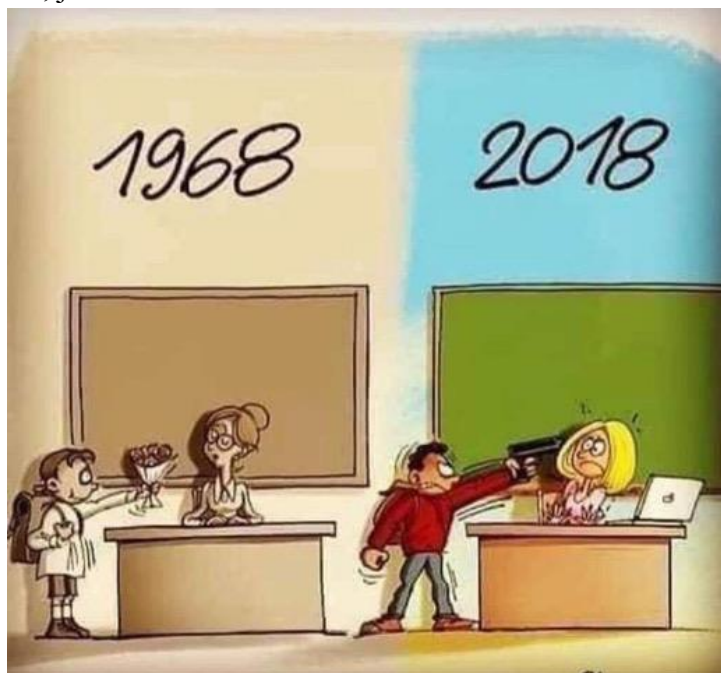
"To já, když vylezu k nám na
Kavkaz a zařvu zdrasvujťa, tak
dvě hodiny potom slyším
zdrasvujťa zdrasvujťa."

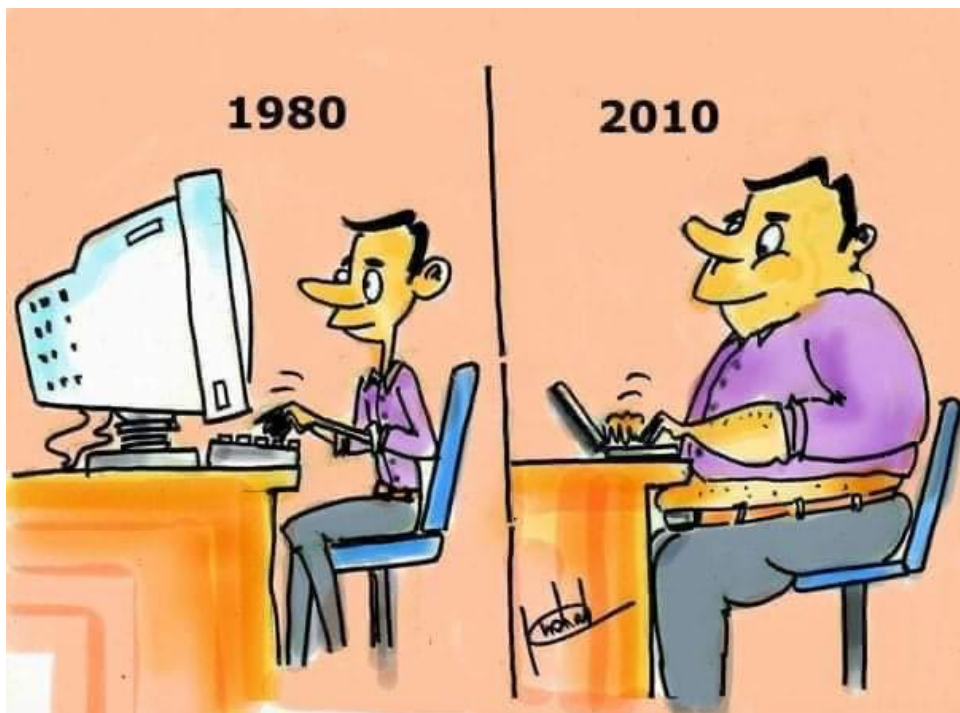
Čech řekne:

"Hoši, to nic není, to já, když
vlezu u nás v práci na dílnu a
zařvu hoši do práce, tak ještě
týden slyším di do prdele 😊 😊

A ještě pár obrázků, jak se mění doba:

HOW DID THE WORLD GO FROM THIS...

TO THIS ???

Historie

Další **Reypova** fotografie Buffetů na Rozcestí. Je to z dávné doby, kdy se v "bufáči" daly jíst jen bramborové placky. Tehdy tam byl hodně nízký strop.

Lidové noviny 5. května 2020 otiskly článek o Zpravodajské brigádě. Na fotografii je **Bob** (MUDr. Jaromír Klika), člen Pětky a jeden ze zakladatelů ZB. Přemík

DŮLEŽITÉ OKAMŽIKY DOBY

Úžasný příběh odbojářů v kraťasech

Jednoho listopadového dne roku 1940 se po zákazu Junáka sešlo z iniciativy Adolfa Karlovského a Jaromíra Klika u hořícího krbu ve srubu kdesi u Jevan dvanáct skautů pražského 5. vodního oddílu ve věku 15–21 let. Zde jim dvaadvacetiletý četař aspirant Jan Laštovka řekne: *Tak a konec romantiky. Teď půjde o život!* Poté přísahají na československou vlajku věrnost a vojenskou poslušnost vlasti. Rodí se úžasný příběh českého odboje, který našťastí díky vysoké disciplíně skautů bude unikat po celou dobu okupace pozornosti gestapa a jeho konfidentů. Přestože hrstka mladíků tehdy založí malou skupinu Zbojník (ZB), po čtyřech a půl letech intenzivní odbojové činnosti v květnu 1945 půjdou na barikády pod názvem ZB – Zpravodajská brigáda v čele bojové jednotky o síle tří praporů s 1500 mladými muži.

Na počátku si „zbojníci“ vyrobí dřevěné makety zbraní a v lesích za Prahou cvičí často v krátkých kalhotách vojenské

Skupina bojovníků Zpravodajské brigády 7. 5. 1945 po německém náletu na kasárny Jiřího z Poděbrad (čtvrtý zleva jeden ze zakladatelů ZB Jaromír Klika) FOTO VHÚ

dovednosti podle předpisů předválečné čs. armády. Na poutových střelnicích střílejí ze vzduchovek a výsledky kontrolují jejich stejně staří velitelé čet. Studují v předmnichovských příručkách mechanismy pušek a lehkých kulometů, připra-

vují se na záškodnické akce, chtějí střílet nacisty, vyhazovat do povětří strategicky významné objekty, ale jejich nadřízení „dospěláci“ z Obrany národa a později Rady tří od nich žádají hlavně zpravodajskou práci. Tu dovedou na vysokou úro-

veň a stovky jejich zpráv odešlou vysílačkou parašutistů do Londýna.

Mají svoji vnitřní kontrolu na ochranu před gestapem, službu na ověřování získaných zpráv, perfektní konspiraci a vynikající přehled o Praze, protože nyní již jako úředníci, technici, dělníci či kreslíři v projekčních kancelářích pracují ve všech důležitých závodech a úřadech. Mají i své buňky na venkově a bez jejich přičinění by jen těžko vznikla a v posledních dnech před povstáním fungovala ilegální ČNR. Jejich bolestí byl však nedostatek zbraní, umocněný v noci 3. května 1945, kdy se neuskutečnily pro špatné počasí na trase londýnským rozhlasem avizované shozy zbraní u Prahy, jejichž příjem měli perfektně připravený včetně převozu a úkrytu zbraní ve městě.

V sobotu 5. května 1945 však nastoupili všichni příslušníci Zpravodajské brigády i s velice skromnou výzbrojí, ale s o to větším zápletem do boje. Z kluků se stali muži, které však ta nejtěžší zkouška čeká. Bude se jmenovat únor 1948. mj

Vzpomínka a pozdrav Junáku z roku 1968 od akademika Josefa Charváta.

Akademik Josef Charvát, zakladatel české endokrinologie, byl nadšený skaut Pražské Dvojky (dávno před Foglarem) a v dalším textu popisuje začátky hnutí a hodnotí jej.

Přihlásil jsem se do skautingu před první válkou. Byla nás hrstka. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku jsme dohromady vydali tak na jeden oddíl. Mým prvním vůdcem byl posluchač medicíny Miloš Klinka (pozdější univerzitní profesor v Bratislavě a v Praze). Po něm se nás ujal Franta Hakl, ale musel roku 1914 narukovat (sloužil na ponorce a po válce se stal kapitánem naší první zámořské lodi). Vedl jsem jako rádce družinu Kamzíků, starší Vašek Jelen vedl družinu Jelenů. Svojsík naše družiny sloučil, a tak vznikl pod Jelenovým vedením Druhý oddíl, jehož tradice trvá dodnes.

Ale pak jsem musel narukovat i já a bylo po skautování. Po válce jsem krátce působil u vodních skautů, v roce 1920 jsem založil a vedl oddíl oldskautů. Pak přišla práce na klinice, habilitace a tolik povinností, že na skautování již nezbyl čas. Předal jsem vedení mladším a několik roků jsem pracoval v náčelnictvu. V roce 1932 jsem byl zvolen do ústřední rady jako úřadující místostarosta, od roku 1935 jsem byl starostou Svazu Junáků - Skautů.

Univerzitních a klinických povinností přibývalo, po třech letech jsem se musel funkce vzdát pro naprostý nedostatek času. Ještě jsem se však zúčastnil sjednocení několika samostatných organizací. Do skautské penze po šestadvaceti letech aktivní činnosti jsem si odnesl diplom Čestného velitele Junáka.

Po druhé válce přišly nové povinnosti národní i mezinárodní. Kdysi jsem si myslel, že ve stáří nebudu mít co dělat. Dnes, když jsem překročil jednadmdesátku, mám času méně, než když mi bylo pětatřicet. Jenže kdo se jednou stal opravdovým skautem, už jím nikdy nepřestane být. Skauting je víc než táboření a život v přírodě. Je to ucelený mravní systém. Měli jsme štěstí, že nám jej vybuodoval muž tak ušlechtilý, jako byl A.B. Svojsík. Vyšel ze dvou světových názorů. Z Baden-Powela převzal řadu technických a organizačních prvků, ale nedopustil, aby se ze skautů staly vládně - militantní oddíly. Od Thompsona Setona vzal lásku a úctu ke všemu živému a smysl pro moudrost věků, která postavila člověka do přírody ne jako jejího pána, ale jako organickou součást světa. Oba vzory pak stmelil chodskou tradicí věrných strážců západní hranice.

Náš skauting měl samozřejmě mnoho společných rysů se skautingem světovým. Jeho národní rysy však byly tak charakteristické a hodnotné, že se jim dostalo mezinárodního ocenění. Je to již více než půl století, co u nás junáctví vzniklo. Za tu dobu se mnoho změnilo. Svojsík zakládal svou první družinu ještě v rakousko-uherské monarchii. Novému hnutí dal do vínku - kromě jiného - silný vlastenecký program. Proto junáctví za první války pomáhalo udržovat v mládeži národní povědomí. Mnoho z našich bratří, kteří se dostali na frontu, přešlo do legií a organizace se jako celek dala hned 28. října do služeb vznikajícího státu.

Pak se náš program přizpůsobil nové situaci. Už nebylo nutno usilovat o národní samostatnost, ale musela se budovat republika. Navazovali jsme styk se skautskými organizacemi jiných národností, abychom sblížovali mládež ke společnému demokratickému úsilí. Začátkem třicátých let už jsme dobře vycházeli s maďarskými skauty na Slovensku, pak se podařila spolupráce s polskými skauty ve Slezsku a s několika národnostními skupinami tehdejší Podkarpatské Rusi. Nakonec s námi spolupracovalo i několik oddílů demokratických Němců v severním pohraničí. Rozbil to všechno Mnichov.

Co se změnilo a co se nezměnilo? Nezměnily se mravní principy, na nichž je skauting vybudován, zejména charakternost a čestnost, přímá páteř a noblesnost ducha. Ale svět kolem nás je jiný.

Dále Charvát charakterizuje stav světa v roce 1968 a bylo by zajímavé, kdyby se toho dožil, jak by hodnotil naši zmatenou dobu. Nadčasové principy se bagatelizují... a dál si to jistě doplníte sami."

Ze starého čísla „Junáku „ vybral **Bobánek**.

Listárna

Díky za potěšení z dalšího inspirativního Plaváčka č. 4_2020 s milou přílohou Puzzle. Nejsem sice matematik, ale jako architekt, zabývající se mj. prostorem, mám toto profesní vysvětlení:

„Skladebný rozměr se liší od výrobních rozměrů velikostí spár“. Jinak řečeno, máme zde tři skladby a pět až sedm prvků. Důležitý je č. 1 se svou diagonálou, okolo které se vše točí. Takže platí: Všechny skladby jsou stejně široké, tedy v šířce č. 1, nebo součtu č. 2, 3 a 4 plus spáry - výšky skladeb se o fous liší, protože pravá strana č. 2 je o fous kratší než č. 4 a ta zas o fous kratší než č. 3 a tím mohou přibýt prvky č. 6, resp. 7 - obdélníky jsou tedy vzestupně výrobně vyšší, ale opticky se stále vejdou do stejného obdélníku, protože se skladebně vyrovnávají ve spárách.

Zdar-**Hekloš**

Bohužel, **Jakub** nebude, podle jeho omluvenky, na dalších 3 schůzkách, takže nám záhadu té puzzle nevysvětlí. Ale já jsem na to přišel a s vysvětlením **Hekloše** nesouhlasím. Řešení však neprozradím. To vysvětlení je jednodušší, než se na první pohled zdá. **Pacík**

Selim: Plaváček je a to je dobře. Díky... Doba zvláštní až blbá... **Reyp** mě potěšil, ty dvě fotky v minulém Plaváčku byly skutečně mé, doba tehdy také zvláštní, doba minulá, všechny negativy z té doby jsou v řiti... Mám jen radost, co vtipného mi na téma pandemie přichází... Je to asi specialita česká... Byl jsem leckde, ale české vtipy vždy zapůsobily, bylo to vždy a vždy potěšující... My zde žijeme docela dobře... Tak... **Selim**

Na základě **Bobánkova** podnětu malou informaci o majoru Rogersovi a úvahu o tom, zda ho v tradicích oddílu už nenahradit něčím, resp. někým jiným.

Pro připomenutí

Robert Rogers (7. listopad 1731 – 18. květen 1795) byl americký koloniální hraničář a důstojník britské armády. Sloužil v britské armádě během francouzsko-indiánské války, Pontiacova povstání a americké války za nezávislost. Stal se zakladatelem a velitelem proslulé záškodnické jednotky zvané Rogers' Rangers (Rogersovi rangeři). On a jeho vojáci se zúčastnili mnoha kampaní. Jejich nejznámější akcí se stalo přepadení Saint-Francisu (říjen 1759), díky němuž došlo k výraznému oslabení francouzských indiánských spojenců v jedné ze svatovavříneckých misí. V pozdějším věku propadl Rogers alkoholismu, z armády byl propuštěn (1780), krátký čas strávil v americkém vězení, a nakonec zemřel zapomenutý a zadlužený v Londýně. Major Rogers je hlavní postavou známé knihy *Cesta na severozápad* (1936) od Kennetha Robertse. V *The Ranger Handbook* – knize, kterou dostávají na začátku výcviku vojáci amerických jednotek Rangers – je veden jako zakladatel jejich taktiky.

Kdo by si nepamatoval oblíbenou kratochvíli našich táborů, „Zkoušky majora Rogerse“. Je otázkou, jestli by se neměly tyto hry na přežití v současné době trochu modifikovat. Nic proti drsně, ale odkaz na obhájce britského kolonialismu, indiánobijce i jinak kontroverzního člověka, by se mohl vyměnit za nějakou jinou legendu, trochu přijatelnější pro současné myšlení. Zkrátka předhodit klukům nějakého jiného hrdinu, bližšího skautským ideálům.

A tak hledejme ve svých knihovnách nějaký dobrodružný příběh, který by se mohl stát novým motivem táborové hry s prvky drsné hry na přežití.

Reyp

Dotaz

Nevíte někdo, kdo je autorem této fotky **Brat'ky**? Je to z jeho návštěvy v Praze potom, co byl vypovězen do Užína. Chce ji publikovat **Jiříček** ve své knize povídek, kterou chystá v angličtině a kde se vyznává z toho, jak **Brat'ka** ovlivnil jeho život.

Errata

V minulém čísle v půvabné básni od **Bobánka** z roku 1958 vypadl důležitý řádek. Autorovi se redakce omlouvá a uvádí opravenou verzi.

Noc v lese.

Napsáno na jaře roku 1958 na nočním výletě do Vraného nad Vltavou.

Sám by ses bál.
To ticho trochu svírá
nebe je černý šál
a měsíc bílá díra.

Šeptá o vírech v řece,
vypráví o měsíci,
viděl prý na pasece
balíky chrápající.

Je cítit dech a krok za tebou
tam tušíš kamaráda
batoh se houpe tmou,
máš nahrbená záda.

Čas strávil krajíc noci,
jen kůrku nechal kraji.
A ptáci ku pomoci
slunci na flétny hrají.

Kuželi světla bílý
jsi v hloučku postav skryt,
Hlavy se k mapě chýlí
hledají kudy jít.

Nikdo už neví zjevně
o noční události,
les spáče zapsal pevně
však do své knihy hostí.

Lesem jde šum.
To není větru lkání
k neviditelným rtům
družky se jedle sklání.